

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

มณีนุช ศรีณรินทร์¹, อภิรัตน์ อุดมทรัพย์^{2,*}

^{1,2} คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Received: 6 June 2561

Revised: 20 June 2561

Accepted: 30 July 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) สำรวจช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี และ 3) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 138 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจแบบเลือกตอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยค่าสถิติทดสอบทีและการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวผลการวิจัย พบว่า (1) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง (2) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงทางโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ 100 รองลงมาคือการรับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 98.60 และการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 97.80 ตามลำดับ และ (3) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง และการฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ความรู้และความเข้าใจ

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: dj.apatudo@gmail.com

Knowledge and Understanding Regarding to Sufficiency Economy Philosophy of Executives of Sub district Administrative Organization in Phetchaburi Province

Maneenuch Sonnarin¹, Apirat Udomsup^{2,*}

^{1,2} Faculty of Human and Social Science, Phetchaburi Rajabhat University

Received: 6 June 2561

Revised: 20 June 2561

Accepted: 30 July 2561

ABSTRACT

The purposes of the study were: 1) to determine level of knowledge and understanding about sufficiency economy philosophy of the executives of sub district administrative organizations in Phetchaburi Province; 2) identify the receptive channels on the sufficiency economy philosophy of the executives; and 3) compare the knowledge and understanding about sufficiency economy philosophy of the executives of sub district administrative organizations based on their personal status. The samples used in this research were 138 current chief executives of the sub district administrative organizations randomly drawn with Taro Yamane's formula. The instruments used in this research were a questionnaire and a multiple-choice test. The data were analyzed with statistical methods for percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested with t-test and one-way ANOVA. The findings indicated that: 1) Level of knowledge and understanding about sufficiency economy philosophy of the executives of sub district administrative organizations in Phetchaburi Province was moderate. 2) The executives of the sub district administrative organizations received knowledge and understanding about sufficiency economy philosophy from television at 100 percent; from the newspapers at 98.60 percent, and from their colleagues and friends at 97.80 percent respectively. 3) The executives of the sub district administrative organizations in Phetchaburi Province who were different in gender, age, educational level, and work experience did not have statistically different knowledge and understanding about the sufficiency economy philosophy.

Keywords: sufficiency economy philosophy, The executives of the sub district administrative organization, knowledge and understanding

* Corresponding author; Email: dj.aptudo@gmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 12) ได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งในระดับจังหวัดนั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ การน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการพัฒนา ที่ปรากฏในพันธกิจของจังหวัดเพชรบุรี กำหนดว่า จังหวัดเพชรบุรีจะต้องเสริมสร้างสมรรถนะและความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชนจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพและแผนเหล่านี้จะนำไปกำหนดยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในจังหวัด และจังหวัดเพชรบุรีจะต้องมีการทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพ ภูมิสังคม และทุนทางสังคม (Phetchaburi Province, 2017)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ถูกกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาประเทศจนถึงระดับท้องถิ่น ดังนั้น ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาซึ่งน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการดำเนินงาน เนื่องจากเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก มีจำนวนมาก และประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้ง่ายที่สุด จึงเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ ฉะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอยู่เสมอ และเป็นหน่วยงานที่เข้มแข็ง อีกทั้งผู้นำจะต้องบริหารงานอย่างมีธรรมาภิบาล มีความรอบรู้ ทำงานอย่างเป็นระบบ รวมถึงมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงาน (Udomsap, 2010) ดังนั้นเพื่อการบรรลุเป้าหมายในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการพัฒนา ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน รวมทั้งสามารถนำไปพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวหน้าอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี และปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงหาช่องทางการสื่อสารเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มประชากร และกำหนดนโยบายส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสำรวจช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ตามสถานภาพส่วนบุคคล ซึ่งอยู่บนสมมติฐานว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ในงานวิจัยนี้มีขอบเขตเชิงพื้นที่คือการศึกษาเฉพาะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีเท่านั้น ขอบเขตด้านเนื้อหานั้นผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย กรอบแนวคิด คุณลักษณะ ค่านิยม เงื่อนไข และแนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ ของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 138 คน แบ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 46 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 92 คน ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ ตัวแปรอิสระ ได้แก่สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ใน

การดำรงตำแหน่ง) และช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสาร ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กรอบแนวคิด คุณลักษณะ ค่านิยม เจเนอซี แนวทางการปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตด้านระยะเวลา กำหนดการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2560

แนวคิดที่ใช้ในงานวิจัยคือ แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการจดจำเรื่องราวข้อเท็จจริงรายละเอียดต่างๆ รวมถึงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน และถูกต้องตามหลักวิชา ทั้งนี้ตัวการในการเรียนรู้ ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ และสื่อมวลชน (Almond and Powell cited in Wongkanha, 2004) ซึ่งผู้วิจัยนำไปกำหนดเป็นการศึกษาสถานภาพส่วนบุคคลและช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสาร ส่วนการวัดความรู้ความเข้าใจนั้นผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ แบบเลือกตอบเนื่องจาก จำนวน พรายแยมแซ (Cited in Impanchai, 2007) อ้างว่าเป็นที่นิยมในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยส่วนข้อคำถามและตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีการเขียนข้อสอบ

ผู้วิจัยได้นำเอาหลักพิจารณาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5 ส่วน ของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงมากำหนดเป็นตัวแปรตาม คือ 1) กรอบแนวคิดเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นกรอบมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัย และวิกฤต เพื่อความมั่นคง และความยั่งยืน ของการพัฒนา 2) คุณลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน 3) ค่านิยม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อมๆ กัน ดังนี้ คุณลักษณะที่ 1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียน ตนเองและผู้อื่น เช่นการผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ คุณลักษณะที่ 2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ คุณลักษณะที่ 3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล 4) เงื่อนไขการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้นต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต 5) แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อสำรวจช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ตามสถานภาพส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง)

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยขึ้นเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research)

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลละ 1 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลละ 2 คน จำนวน 71 แห่ง รวม 213 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลากแบบคัตเอาท์ และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาร์โร ยามาเน่ จึงได้จำนวนขนาดตัวอย่างเท่ากับ 138 คน แบ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 46 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 92 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามและแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยพิจารณาหลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน) ซึ่งแบบทดสอบนี้ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นโดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ซึ่งใช้สูตร KR21 เท่ากับ 0.71 หมายถึงแบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 138 คน จาก 8 อำเภอ ในจังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ 10 - 20 สิงหาคม พ.ศ. 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม สำหรับแบบทดสอบผู้วิจัยทำการตรวจคำตอบโดยให้ข้อสอบที่ถูกต้อง 1 คะแนน ข้อที่ผิด 0 คะแนน รวมทั้งตรวจบันทึกตัวเลือกที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกทุกตัวเลือกทุกตัวในแต่ละข้อเพื่อทำการวิเคราะห์ตัวเลือกแต่ละตัวเป็นรายข้อ เมื่อดำเนินการวิเคราะห์แล้วจึงรวมคะแนนของแบบทดสอบแต่ละชุดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน และคำนวณหาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามถูกและผิดเป็นรายข้อ รวมทั้งคำนวณหาเกณฑ์มาตรฐานรวมคะแนนจากการทดสอบ คือ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยคำนวณและวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยสถิติในการใช้ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ

ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง กรณีที่ตัวแปรจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ใช้ t-test กรณีที่ตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้ เชฟเฟ่ (Scheffe')

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 92) มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 48) มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า (ร้อยละ 59.4) มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1-4 ปี (ร้อยละ 58.7) ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 62.2) สำหรับช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 100) หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 98.6) การพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน (ร้อยละ 97.8) การฝึกอบรม (ร้อยละ 34.8) ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางใดให้แก่ทุกคน ร้อยละ 70.3 รองลงมาคือ โครงการขนาดใหญ่ที่รัฐบาลต้องกู้ยืมเงินไปลงทุนจำนวนมาก หากยึดถือตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง สมควรให้กู้เงินหรือไม่ และข้อความใดไม่ถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 65.9 ส่วนที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยได้แก่ การสร้างความสมดุลของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด ร้อยละ 27.5 และเงื่อนไขในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามวิถีแบบเศรษฐกิจพอเพียงมีอะไรบ้าง ร้อยละ 29.7

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ทำแบบทดสอบทุกคนล้วนได้รับข้อมูลเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเรื่องเดียวกันทางโทรทัศน์ และเกือบทั้งหมดได้รับข้อมูลเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเรื่องเดียวกันทางหนังสือพิมพ์และการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการอธิบายความสำคัญของสื่อการเรียนรู้ โดย Manuwong (2007) ซึ่งให้ความเห็นว่า สื่อการเรียนรู้ที่เลือกให้ผู้เรียนที่มีความสนใจ และความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันสามารถเรียนรู้ได้ทัดเทียมกัน อย่างไรก็ตามผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง เนื่องจากข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์นั้น มีการตัดภาพไปมาอย่างรวดเร็วและมีเวลาจำกัด อาจทำให้การเผยแพร่ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่ครบถ้วน และ ผู้จัดรายการโทรทัศน์ขาดความรู้ความเข้าใจทักษะ และความเชี่ยวชาญในการผลิตรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงผู้ชมรายการอาจไม่สามารถรับชมรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงภายในเวลาที่ออกอากาศได้ ทำให้ขาดความต่อเนื่อง และโทรทัศน์

เป็นการสื่อสารทางเดียวผู้ชมไม่สามารถให้ปฏิกิริยาย้อนกลับได้ทันทีและผู้จัดรายการไม่สามารถสังเกตปฏิกิริยาของผู้ชมทางบ้านว่ารู้สึกอย่างไร จึงทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์ ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

สรุปผลการวิจัย

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง (11- 20 คะแนน) จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 15.16 คะแนน รองลงมา คือ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ (0-10 คะแนน) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.96 คะแนน และ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง (21-30 คะแนน) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 22.58 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด อันดับที่ 1 คือทางโทรทัศน์ ร้อยละ 100 รองลงมาอันดับที่ 2 คือการรับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 98.60 และอันดับที่ 3 คือการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 97.80 อันดับที่ 4 คือวิทยุ ร้อยละ 92.8 อันดับที่ 5 คือ แผ่นพับ ใบปลิว ร้อยละ 72.5 อันดับที่ 6 คือ วารสาร ร้อยละ 70.3 อันดับที่ 7 คือ นิตยสาร ร้อยละ 67.4 อันดับ 8 คือ อินเทอร์เน็ต 56.5 และน้อยที่สุด อันดับ 9 คือ การฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 34.8

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง และการฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

สำหรับการศึกษาในครั้งต่อไปควรมีการศึกษา ปัจจัยในด้านอื่นๆที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หรือ ต่อการพึ่งตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงบทบาทของชุมชนในการประกอบอาชีพเกษตรแบบผสมผสานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และที่สำคัญคือผลจากงานวิจัยที่พบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงไม่สูงนัก จึงควรศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำและประชาชนในจังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

Impanchai, P. (2007). *Knowledge and understanding of the roles and powers and duties of the President of the Tambon Administrative Organization in Phichit Province*. Independent Study of the Degree of Master of Public Administration Program. Khonkaen: Khonkaen University. (in Thai)

- Manuwong, R. (2007). *Learning media research report: concepts and ways to participate in the role*. Nakhon Nayok: Division of Law and Social Sciences, Education Unit, Chulachomklao Royal Military Academy.
- Phetchaburi Province. (2017). *Province information*. [Online]. Retrieved January 17, 2017, from: <http://www.phetchaburi.go.th> (in Thai)
- Udomsap, A. (2010). *Sneak peek at Petchapit Subdistrict Administrative Organization (9)*. Phetchaburi: Petch Phum. (in Thai)
- Wongkanha, P. (2004). *Knowledge, understanding and expectations of local leaders on roles and responsibilities of members of the House of Representatives: A case study of Pueai Noi District Khon Kaen*. Thesis of the Degree of Master of Arts Program. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (in Thai)